

AMICS DE LA SARDANA

de l'agrupació excursionista talaia

Agost - Setembre 1973 - VILANOVA I LA GELTRU

AUDICIO DEL MES DE SETEMBRE

Tindrà lloc el dissabte dia 15, a dos quarts
de vuit del vespre, a la Plaça de la Vila,
a càrrec de la cobla Sitgetana.

Concurs de Colles Sardanistes

El passat dia 5 d'agost va celebrar-se a la Plaça de la Vila el IV Concurs de Colles Sardanistes que, dintre del programa d'actes de la Festa Major de Vilanova, organitzen els amics de la colla sardanista «Dansaires Vilanovins».

Aquest any el nombre de colles participants va sobrepassar la vintena, arribades de diversos llocs de Catalunya.

El Concurs era bàsic per a la zona sud, grup en el que està inclosa la colla de Vilanova. Cal aclarir que el campionat de colles sardanistes de

Catalunya es divideix en dos grups. El primer el componen les colles que ballen millor, la resta de les colles inscrites que aspiren a pujar-hi forma el segon, dividit en dues zones, geogràficament Nord i Sud.

Va guanyar el concurs bàsic la colla de Barcelona «Esplai», i de les colles que lliurement hi participaven, la «Barcelona», de Barcelona, va quedar en primer lloc.

La Cobla «La Principal del Llobregat» va demostrar, una vegada més, el seu gran moment musical.

L'Institut d'Estudis Catalans

Arreu, entre les persones que vi-bren per les nostres coses, trobareu persones que coneixen i estimen l'Institut d'Estudis Catalans. No cal ésser home de ciència, literat, gent del món de les lletres. Tothom se'l sent seu. A Catalunya, l'Institut representa una bandera, un símbol, una antorxa. La gent se l'estima perquè té consciència que ell és la pedra sobre la qual s'assenta la seguretat en la permanència. L'Institut és el qui ha presidit l'hora menuda de cada dia des que Catalunya prengué consciència, a començaments de segle, d'ésser, de continuar essent, de millorar la manera d'ésser. Catalunya, des de la Renaixença, no ha caminat pels camins del folklorisme, de l'«estar per casa», sinó per la presa de consciència, tocant de peus a terra, de bracet amb l'estudi més consciencios, amb l'obra d'equip d'uns pioners que s'han aferrat no al triomfalisme sinó als fonaments. Per això, perquè la història ja comença a ésser llarga, l'Institut ha merescut l'estima i l'agraïment de tots els catalans, perquè ell ha presidit i ha fet efectiu, sense exhibicionismes, la reconstrucció de l'edifici del nostre poble.

Ara, l'Institut celebra els vint-i-cinc anys de l'atorgament de premis. El 1946 reprenia la convocatòria dels Premis anyals. Els esdeveniments del 1936 i llurs conseqüències havien obligat a suspendre'ls. El 1947 es tornava a adjudicar el Premi Prat de la Riba i concedia dos accèssits al Premi Rubió i Lluch. Aquells dos premis han passat, ara, 1972, a vint-i-nou i quatre borses d'estudi. En aquests vint-i-cinc anys han estat atorgats cent-quarante-vuit premis i cinquanta-cinc accèssits. Des del 1915 al 1936, en un lapsus de temps gairebé equivalent al lapsus de vint-i-cinc anys

que ara comentem, havien estat distribuïts quaranta-sis premis i vint-i-set accèssits.

Els Premis que han estat convocats durant aquests vint-i-cinc anys últims són: Francesc Vives, Isidre Bonsoms, Duran i Bas, Prat de la Riba, Enric de Larratea, Abat Oliba, Marià Aguiló, Pròsper de Bofarull, Milà i Fontanals, Joan I, Massot i Palmés, Jaume Balmes, Menéndez Pelayo, Jacint Verdaguer, Jaume I, Francesc Cambó, Ferran II, Sant Jordi, Santes Creus, Ramon Turró, Serra i Hünter, Costa i Llobera, Joan Alcover, Alfons Bonay, Mateu Orfila, Francesc Blasi, Francesc Matheu, Joan Cadevall, Joaquim Ruyra, Martí i Julià, Puig i Cadafalch, Jaume Carnet, Pompeu Fabra, Martí i Franquès, Nicolau d'Olwer, Joaquim Trias, Pius Font, Leandre Cervera, August Pi i Sunyer, Ramon d'Alòs, Lluís Millet, Rafael Tasis, Catalònia, Carreras i Artau, Rubió i Lluch, Eiximenis, Eduard Brossa, Arnau de Vilanova, diversos premis per a es-tudiants.

L'Institut compta amb diverses entitats filials d'estudis històrics i científics.

Les matèries de què han tractat els premis són: química, història de Cervantes i del «Quijote», dret canònic, histopatologia, vocabularis tècnics, cançoners de diversos països catalans, influència llatina en la prosa catalana, els antibiòtics i els Raig X, la psiquiatria, prehistòria, cirurgia, musicologia, física, illes balears i país valencià, geografia, arqueologia, art, economia, sociologia, política, lingüística, endocrinologia, fisiologia, bibliografia, premis a estrangers que investiguen sobre les terres catalanes, món jurídic, història local, botànica, filosofia, història natural, matemàtiques, biologia, poesia, urolo-

ENRIC MORERA I VIURA

Aquest genial compositor va nèixer a Barcelona el maig de 1865. La seva família, quan ell encara no tenia un any, va traslladar-se a Amèrica, per millorar la seva situació econòmica. Durant aquesta estada, el seu pare, fuster d'ofici, i aimant de la música, l'inicia en l'estudi musical. Tornat a Barcelona quan tenia setze anys, comença a actuar en balls, cafès i teatres, que era els llocs per on havien d'iniciar la vida artística tots els qui volien dedicar-s'hi.

Dels 20 als 25 anys va a Bruselles, a estudiar música.

Una vegada a Barcelona, amb algunes absències intermitents, altra vegada a Amèrica, i a Madrid, inicia la seva vida intensa de compositor, dedicat plenament a la música catalana. Dirigí orquestres i els Cors de Clavé. Escriví molta música per al teatre. A l'Escola de Música de Barcelona, on va fer una tasca molt meritòria, foren deixebles seus compositors que l'havien de seguir plenament en llur dedicació a la música del nostre poble. Són els noms de Montsalvatge, Serra (fill), Català, Serrat, i tants d'altres.

Se li calculen més de 800 obres. En té per a infants, cançons populars, corals, sardanes per a veus mixtes, per a orquestra, obres escèniques i òperes.

Ell, en les seves obres, donava sempre, al costat d'una gran fortale-

sa, molta melodia. Admirava l'habilitat tècnica, però ell, en les seves obres hi posava idea i cor.

Unes 60 són les sardanes compostes per ell, plenes d'energia, de tendresa i d'amor al seu país.

Una frase acostumada seva era que feia sardanes i música en general perquè estimava tant Catalunya.

Catalunya, el mes de Març de 1942, en un temps fred i boirós, el va perdre per sempre aquí a la terra. Però les seves sardanes ens continuen parlant d'aquest gran amor seu.

LA SANTA ESPINA

Lletra: **Angel Guimerà**

Música: **Enric Morera**

**Som i serem gent catalana
tant si es vol com si no es vol,
que no hi ha terra amb més ufana
sota la capa del sol.**

**Déu va pasar-hi en primavera,
i tot cantava al seu pas.
Canta la Terra encara entera
i canta que cantaràs.**

**Canta l'ocell, el riu, la planta,
canten la lluna i el sol.
Tot treballant, la dona canta,
i canta al peu del bressol.**

**I canta a dintre de la terra
el passat jamai passat,
i jorns i nits, de serra en serra,
com tot canta al Montserrat.**

gia. I així podríem continuar llargament.

L'Institut és, des de sempre, membre de la «Union Académique Internationale». Els membres de l'Institut són demanats i escoltats arreu del món i participen en les deliberacions dels científics.

Segui tot el que ha estat dit fins ací, a tall d'incomplet i breu resum, com a homenatge a aquesta Institu-

ció nostra i als homes que l'han portada i servida, els quals, al llarg d'aquests vint-i-cinc anys, han aguantat, a prova de bomba, contra tota mena de malvolences, l'empresa que més ens honora: fer de Catalunya un poble conegut arreu del món, desitjós de contribuir a donar homes aportadors de cultura, una aportació, a la vegada, de la ciència catalana a l'inventari mundial.

Sabateria

BARTOLI

**Gral. Mola, 36
Tel. 893 05 47**

CAMISERIA

CALSERRA

**Gral. Mola, 28
Tel. 893 27 92**

BYRME

Aigua, 4 - Tel. 8930011

**Bobinatge i reparació
de motors elèctrics**

Reparacions d'aparells electrodomèstics amb recambis
d'origen de les més conegudes marques.

BERRENS - TAURUS - TURMIX - DESIREE - JATA
SOLAC, S y P., etc.

**Servei oficial de
Braun - Tornado - Hispano Suiza - Moulineux**